

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3484/93

af Geoffrey Hoon (PSE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 340/85)

Om: Rådets direktiv om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret

Omfatter spredningsretten indeholdt i direktiv 92/100/EØF retten til at tillade eller forbyde samtidig import af værker eller andre genstande for ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder fra lande uden for EF?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
på skriftlig forespørgsel E-3482/93, E-3483/93
og E-3484/93

(26. april 1994)

Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret fastsætter i artikel 9, stk. 1, en generel regel, der går ud på, at der indrømmes eneret til fire kategorier af rettighedshavere: udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer, producenter af den første optagelse af en film samt radio- eller fjernsynsselskaber. Desuden bestemmer artikel 9, stk. 2, i dette direktiv:

»Spredningsretten inden for Fællesskabet med hensyn til en genstand som omhandlet i stk. 1 udtømmes først, når genstanden for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse.«

Artikel 9, stk. 2, afspejler EF-Domstolens faste retspraksis med hensyn til artikel 30 ff. i EF-traktaten, idet Domstolen generelt har statueret, at når et produkt er blevet spredt ved salg (eller på anden måde) inden for Fællesskabet med samtykke fra indehaveren af den intellektuelle ejendomsret, kan indførsel i en anden medlemsstat ikke forbydes under henvisning til denne ret ⁽¹⁾. I modsat fald vil der være risiko for, at det indre marked indeles kunstigt i tolv nationale markeder. Det betyder, at en rettighedshaver, der har godkendt spredning af kopier af hans værk i Fællesskabet gennem salg, ikke kan modsætte sig videresalg af disse kopier i andre medlemsstater. Dette princip kaldes »princippet om EF-konsumtion« og hermed søges konflikten mellem eneret på nationalt plan og princippet om frie varebevægelser i henhold til EF-lovgivningen løst.

Artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF regulerer også spørgsmålet om international konsumtion. Kommissionen er af den opfattelse, at formuleringen af artikel 9 forhindrer medlemsstaterne i at anvende, hvad der betegnes

som »international konsumtion« og skal forstås således, at rettighedshaveren har ret til at forhindre parallelimport fra tredjelande. En medlemsstat har måske ikke en bestemmelse om, at de første salg i et land uden for Fællesskabet resulterer i konsumtion af spredningsretten inden for det pågældende lands territorium og følgelig inden for hele Fællesskabet. En medlemsstats mulighed for at fastsætte bestemmelse om international konsumtion vil kunne få potentielle negative virkninger på det indre markeds funktion og konkurrencen, og rettighedshaveren vil især kunne løbe risikoen for, at priserne på markedet underbydes på grund af kopier, der på lovlig vis afsættes på markedet uden for Fællesskabet. En sådan virkning vil være i strid med direktivets målsætning. Dette er i overensstemmelse med bestemmelserne om konsumtion i en række andre direktiver inden for intellektuel og industriel ejendomsret (jf. direktiv 89/104/EØF ⁽²⁾ om varemærker).

⁽¹⁾ Jf. dom af 8. juni 1971 (78-70, Deutsche Grammophon); 20. 1. 1981 (55 og 57/89, Music Vertrieb).

⁽²⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3494/93

af Llewellyn Smith (PSE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 340/86)

Om: Farligt affald

Kan Kommissionen i tilslutning til svaret af 14. juli fra Rådets formand på spørgsmål H-0700/93 ⁽¹⁾ af Bowe om det europæiske affaldskatalog oplyse, hvordan den agter at opfylde kravene indeholdt i rammedirektiv 91/156/EØF ⁽²⁾ om affald og direktiv 91/689/EØF ⁽³⁾ om farligt affald med henblik på at afslutte det europæiske affaldskatalog inden slutningen af december 1993?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-433 (juli 1993).

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(14. januar 1994)

På et møde den 12. oktober 1993 afgav det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i rammedirektivet om affald 75/442/EØF som ændret ved direktiv 91/156/EØF, en positiv udtalelse om den liste over affald, som kræves i direktivets artikel 1, litra a). Kommissionens procedurer for vedtagelse af listen skulle være afsluttet inden for den nærmeste fremtid.